

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

חנ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

חלקים הם הרקיע פירש"י ז"ל תקטו ועמדו ז"ל חיים ציוס עשות
 די ארץ ושמים שהקנים והעמידים וזוה"ל הודו על ארץ
 ושמים פ"י הודו חיו אורו חוד ארץ ומקובצ ומהעולם
 וגם הודו ואור זיוו על שמים שהוא קובצ כל העולמות וזוה
 שהוא קובצ ומקובצ וזוה העונות קיום העולם בחשוקתם
 להתקרב לאור חיים צ"ה יתע"ש ילעו"ק חיים וזכרה ומוקד
 הזכרה הוא חלקים חיים ואמת :

ויצו די חלקים על האדם לאמור וגו' רז"ל (סנהדרין
 כ"ו) לנודו וזוה שצב ונלוח צ"כ ואלו הן : ע"ז : וב"ע

וש"ד : ובז"ל : ודיכיס : וזכרה
 השם : ואזרון החי : ואמרו
 ויטו חין לו חלל ע"ז : די : זו
 זכרה השם : חלקים חללו
 הדיכיס : על האדם זה שפיכות
 דמים וכי : והרעו"ם ז"ל
 צ"ע ומהלכות מלכים כי רז"ל
 על ששה מלוח כלעוף אדמה
 ואלו הן : ע"ז : ג"ע : שפיכות
 דמים : גזל : ודיכין : וזכרה
 השם בא נח והסוף לו חמיה
 שנאמר אך צער בנפשו דמו
 לא תאכלו ועמדו חללו ה"ז
 מלוח עד שצא הצרחה וכשצא
 הצרחה כלעוף על הנוילה וכי : בא ילחק והסוף וכתן
 ונעשר וכי : בא יעקב וכלעוף על גיד הנשה וכי : באו לנולדים
 וכלעוף עומד צוולוח יחירות עד שצא ושה והשלים לכל
 התורה עכ"ל הרעו"ם ז"ל (רז"ל) וז"ל וז"ל ונשפטים פ"י למ"ד
 נחן לאדם ששה מלוח הוסוף לנח אחת : לאצרה שמוכה
 ליעקב השעה אצל לישראל כחן הכל עכ"ל הוודרש ז"ל ע)
 הקשה הרצ צעל לאם ונשכה על וזה שכתב הרעו"ם ז"ל בא
 הצרחה וכלעוף על הנוילה הרי אמרו ז"ל קיים הצרחה
 אצטו כל התורה כולו אפילו עירובי השטילין שנאמר עקב
 אשר שונע הצרחה בקולי וישמור ושמרתו מלוחי חקותי
 והורוטי וגו' וא"כ אמאי ונה הרעו"ם ז"ל רק מלוח מילה
 שקיים הצרחה וכ"ת דלא ונה רק חלל המלוח שכלעוף וכי
 ע"ש וכשאר צקוטי ע"ש : וצאזורינו על מרן הרצ צ"י הארכנו
 וזה ותרלנו ת"ל וחין כאן ונקונו כי חין זה כוונת החיצור
 ע"ש וכעת כ"ל לונר סוד די ליריחו וכיוון הרעו"ם ז"ל לנ"ש
 צוהר הקדוש פ"י ויקרא ח"ל מלח דנעיר ה"י צרית כאלו נטר
 אורייתא כולה וכי ח"ה הצרחה עד דלא גזר הא לא חתמר
 דאיהו נעיר אורייתא כיון דאחגזיר ונה כתוב עקב אשר
 שונע הצרחה בקולי וישמור ושמרתו וגו' וכולא בגין דאחגזיר
 ואחרשים צ"ה רשיוח קדישא ונטר ליה כדקא יאות סליק
 ליה כאילו נטר אורייתא כולה עכ"ל הקדוש . (ורעו"הו)

רז"ל (כדרים ל"ח ל"ג) ר' אמור כל הנוולות שקיים הצרחה
 אצטו לא נקרא חמיה עד שזול וכי) והגם שהרעו"ם ז"ל
 לא ראה ולא נבלה לו דברי הזמר חין הימא כי כיון
 צחכנתו לנ"ש צוהר ואררך רוגנתו לא ולמד מ"ש הרעו"ם
 ז"ל צפ"ד ומהלכות ציוס רז"ל וחוללת הנועל ונשכלת אורה
 לארץ וכי עכ"ל וכל הצחים אחריו חנהו עליו וכן העור
 חה"ע ק"י קס"ט כחצ עליו ח"ל ונה הלריתה להשליכו
 לארץ וכי עכ"ל ודחק צוה הרצ צ"י ז"ל והצ"ה והצ"ה
 ע"י עליהם : וכזר זכינו שזה ונצו"ר צוה"ק פ"י חוקת
 ח"ל וצעי לצטטא ליה להסו"ל כעל צארעא לחח"ה דשכין
 גופיה דהסו"ל ויחה וקצ"ה לזיונא דא חו לזיונא אחרת
 חיים עליה וכי הסו"ל צעו"תא דהסו"ל כעל צידא דאיתתא
 וכי וכדן הסו"ל איתתא השתרי וכי עכ"ל ותוהו על ה"ה
 צ"י שלח זכרו (ואולי הצין הרצ צ"י ז"ל מלח לצטטא חין
 פירושו השלכה חלל הכאה ע"ד דכתב הזמר הקדוש
 ז"ל פ"י לו צעכן השענא דצעי לצטטא ליה צארעא
 דפירושו הכאה וא"כ קשה מונ"כ על ונהגינו . צעל
 טהגין להשליך . וצוה"שענא טהגין להכות ויש לייצג)
 וע"ז אמר חכם עדיף ונצי"א וקוד ה"י ליריחו ע"י צעו"ת
 י"ד צרצ"י ז"ל רל"ד מ"ש על הר"ש ז"ל שכיון לנ"ש
 שאמר הרעו"ם ז"ל וקיים שם רז"ל וע"ז אמר חכם עדיף
 ונצי"א וקוד די ליריחו ודצ"ו של הרעו"ם חנה וסו"ל
 ומוקד החיים :

נח

אלה

תולדות נח וגו' כחצ צע"ט ז"ל די דקו"י
 תולדות השמים . אלה תולדות נח . אלה תולדות
 יעקב . אלה תולדות שם . צבולם פסל שלפכו אלה
 תולדות השמים פסל חוטי וצוהו . אלה תולדות נח פסל
 צ"י חס וצ"י יפח . אלה תולדות יעקב פסל עשו ואלו"ת
 וכי עכ"ל עוד יתכן לומר שהתורה רומזת לזו צוה הרצו"ת
 הטוב וצחרת צחיים בסוד דע אה אלהי אצ"ד ועצדיהו מ"ש
 ויש צלמה על כסא די והוא היה צע"ד ומדריגת ושה רע"ס
 ע"ה וכן אמרו רבותי ז"ל לא קם כמשה : צכצ"ה"ס הוא ולא
 קם אצל צולבים קם ונט שלמה : רודו אצ"ו הוא קר
 רגל רצעי צורכבה והיא ציחוד אחד עם הצנות וכי
 המרכבה שלימה וזהו אלהי אצ"ד קוד עלם המרכבה ע"י
 חתלכצ לצ כל אחד מישראל ויעורר עלמו לצח"י"כ קדו"ה
 וטהרה ולעצוד להש"י צכל לצו כו"ש צצריחת האדם לנגוד
 ולשמרה : והנה העצודה מליטו צצ"י פכים הייט ויירא ומה"ס
 ויש אהבה חילוני ויראה חילוני ויראה פכיוני ומה"ס
 ועם שכל הדרכים עוצים שהרי חזר ושומר עלמו מעשות
 כל רע אמנם זו למעלה מו צמדריגתם : יראה ומה"ס חילוני
 הוא שירא את עלמו ואהב את עלמו : והיראה והאהבה
 הפכיוניות הוא שירא את הש"י ואהב את הש"י : היראה

חילוני
 חילוני

החילוני הוא שירא שלא יעשקוהו העונקים הנחתיינים
 והעבירות ההם אשר הוחר עליהם זה אינו ירא כי אם
 את עלמו וסכנתו ויהי מורא שמים עליכם שיוזן ומנו ולא
 מורא עלמיתים שיהא ירא מלימות ווסרי הסופטי המונחי ליקר
 ולהעבירו ויראחו מפגע הזון ותלחותיו שלא יחולו עליו ועל
 זכיו ועל קייטו ורסו וסלא יחסר לחמו ולא ימותו זכיו
 זכיוו זה הוא מדרגת פסוטי זכי אדם היראים וזכתי
 עקביים שרגליה יודת מות : ועקב וסוף שלהם ועונם מוח
 עליהם חומר וכל העונקים רח"ל וז"ל הצהר הקדוש (בראש"י)
 בלתי דיראה שריא ונלרע חית יראה רעה דלקי ומחי
 וקטרג וליהו רלועה לאלקתה חייזיא ונאן דדחיל בגין
 זכטס דמלקיותה וקטרגת כונה דלחומר לא שריא עליה שהו
 יראה הסס אלא ונאן שריא עליה שהו יראה רעה וחסכה
 שריא עליה שהו רלועה יראה רעה ולא יראה ד' עכ"ל
 הוסיף : אהה חילוני הוא שחושב ד' מלד הללחו כשרואה
 עלמו מוללח בכל ענייניו ולא תעמוד חסריו . ובראות את
 עלמו חסר כל יעשה מלליה ונשים ופזיר חסוקת אהבתו
 זכורו וכדי שיהא אהב זעירי ד' וספיע לו רב טוב ולהיות
 לו עושר וכבוד וזנים ובני זכים וסיהא כייחא לו : כייחא
 לבניו : כייחא לכל קייטו ורסו וזהו זכתיכ אהב את
 עלמו : וסעמתי מפרשים עדיז אומר להזהר את ד' אלהיך
 ולדבקה בו וגו' נקט ולדבקה בה"י כי אין אהבה זעולס את
 לא דברים הפכים כמוכר ולוקח ומשאי"כ מוכר ומוכר שכל
 אהבן שוכח וכו' וחקרו שאין הדבר כן אלא עיקר אהבה
 הוא כשאינה חוררת מן הנאחז להאחז משאי"כ מוכר ולוקח
 אהבת המוכר ללוקח חורר אליו כי אינו אהב להלוקק רק
 לעלמו ועושה זכטי המזון המלעך לו לשעמו וז"ל לאהבה
 וז"ל ולדבקה בו : זו דייקא שאהבה יהא דבוק בהש"י שלא יהא
 חוררת לך מן הנאחז לאהב רק שיהיה אהבה שאינה תלויה
 בדבר עכ"ל וזהו דמסיים בזמורא [כדריס ק"ג] ולדבקה בו
 אלא יאמר אקרא כדי שיקראני רבי : אקרא כדי שאהיה אקן
 וזכ זכטי וכו' אלא שיהא אהבה דבקות חמיד וכן היא
 זכתי יראה חילוניות חוררת אליו ויכול להחזעל ח"ו ולהיות
 זכל ומודריגתו כי היקר ומחכס עליו ומקטיט וסדע דבני
 רב איש אלהי וכו' הצעש"ט ז"ל כבג"מ אומר הלאי הדעו
 משאדם עובר עבירה אומר שלא יראני האדם והעבין הוא
 משאדם רולא לעבור עבירה ח"ו ומתחזא עלמו בחדרי חדרי
 מלת עליו יראה כי טרע דלית אחר פטי מיייה . וכל מקום
 הוא חיות הצורה ז"ה וז"ש אפילו בקליפות צקוד ומלכותו
 וכל נשלה דל"כ לא היה הדבר זכטיאות : וגם זעצירה
 ש חיות הצורה ג"כ שס כזכול אונס הרעע אינו רולא
 לחיות אשר שס והצורה ומפילו ח"ו אונס האלקים עשה
 שריא ומלפניו ולא כדראו רעמים אלא לפצע עקמוניות שכל
 העבין כי ווי שיש לו שכל ירא ומלפניו בגין דליהו רב
 וסלעו וכו' עד שכל איברי כרעיים וזעזעים ומדד גאורו לא
 מווקעים שאומרים על היראה החיותות שהו מרה

סחורה ולא כן ידברו אונס ווי שאין לו שכל מחיים עליו
 הש"י בדבר שיהא כרעו וזעעו לפי קט שכלו כגון זעמנו
 קול הרעם וכונת הש"י שילך וזה אל היראה העליונה
 זכטי הלא הרעם היא אחד מנצורתו של הש"י ואיך לא יירא
 מהש"י עלמו וכן שאר יראת חילוניות שיש להאדם כגון
 יראת הסורה או שלא ימותו זכיו כונת הש"י שיעלה מזה
 להיראה העליונה שהיראה העליונה כחלצטה ומתלוטמה הן
 דברים ההם כדי לחיים עליו חבו כל שיראת חטאו קולות
 להכנתו ונהו יראה חטאו ולא אומר יראתי אך שלא יאמר
 האדם ויה יעשה שאין לו יראה לו"ל כל שיראת חטאו
 שחטאו הוא לשון חסרון דהיינו שירא מפני חסרומם שלא
 ימותו זכיו וכו' וזכח זה לריך לזא אל היראה העליונה עכ"ל
 הקדוש המלתיב לזות זכי אדם להדריכס דרך הישר : וכן
 הוא ודאי שהיראה והאהבה החילונה הוא דרך ונצוה לזא
 לירי אהבה הפניויות] יראה פניויות היא בגין דליהו רב
 וסלעו וז"ל הזמר הקדוש (בראשית) יראה דליהו עיקרא
 למדל זכ נס למרי' בגין דליהו רב וסלעו עקרא ופרשו
 דכל עלמו וכולא קוניה כלא חטיב כונה דלחומר וכל דארי
 ארעא כלא חטיבין ולשואה רעותיה זכהווא אתר דאקרי
 יראה עכ"ל חו היא היראה הפניויות זכטינו לגדולתו
 ורוממותו של בורא עולם ז"ה כדכתיב כי אראה שמוך וגו'
 ואומר שאו מרוס עייכס וראו ווי זכח אלה וגו' או יפול
 על האדם זכטה וחרפה ומשגחת הש"י עליו : ואמר החסיד
 אל תארה את אדוכיך והוא משגיח כך : ואמר הכתוב למען
 תהיה יראתו על פניכס לזלתי חטאו ואמר ז"ל זו זכטה
 לזלתי חטאו ומלוד שהצטפה מציאה לירי יראה חטא עייכ
 זהו זכתי מורה שמים : אהבה הפניויות הוא לעשות
 העבודה ללורך גזרה לחקן השס מולך זככודו צקוד היחוד
 והדיבור זזה סכנה כי זכטי עלייה וועעטיס כו"ש ויעש דוד
 שס כזכול הוא חיקון השס יתעלה ויהקדש שמו לכלל והוא
 העבין שדרשו ז"ל קדושים תהיו יכול כונוי ח"ל כי קדוש
 אינו קדושתו למעלה הוא ומקדשתכס וכו' זה רמז לנו
 המוסרה ד' דמייכי אלה תולדות יעקב הוא היראה החילוני
 שירא ועקביים וסוף ומירות עונם המות : אלא תולדות
 נח היא אהבה החילוני למען עלמו שיהא לו כייחא : כייחא
 לו : כייחא לזכיו : כייחא לכל רכסו וקייטו : אלה תולדות
 השמים הוא זכתי יראה פניו שאו מרוס עייכס וגו' כי
 אראה שמוך וגו' הן לדי אלהיך שמים וסמיי השמים וגו' :
 אלה תולדות שס הוא זכתי אהבה פניויות צקוד ויעש דוד
 שס וכל אי ואי מוליד לו שכל חדס ודרך לעבודה זכראו
 ועיקר ועעטיהס של לדיקיס הן הן תולדותיו ועעטיהס המוצים
 וזזה מוסך לעלמו ככל עח ורגע שפע אלהי ומקור הזכטה
 וחיים :

אלה

תולדות נח כח וגו' ככל ז' פעמים אפ"ל דתחורה
 רונה לנו מה שעתיד להיות צביאות המשיח ז"ל
 ועש"י דצריהס ז"ל שכל זמן שהיו ישראל בארץ הקדושה ת"י צ"ל

סחורה ולא כן ידברו אונס ווי שאין לו שכל מחיים עליו
 הש"י בדבר שיהא כרעו וזעעו לפי קט שכלו כגון זעמנו
 קול הרעם וכונת הש"י שילך וזה אל היראה העליונה
 זכטי הלא הרעם היא אחד מנצורתו של הש"י ואיך לא יירא
 מהש"י עלמו וכן שאר יראת חילוניות שיש להאדם כגון
 יראת הסורה או שלא ימותו זכיו כונת הש"י שיעלה מזה
 להיראה העליונה שהיראה העליונה כחלצטה ומתלוטמה הן
 דברים ההם כדי לחיים עליו חבו כל שיראת חטאו קולות
 להכנתו ונהו יראה חטאו ולא אומר יראתי אך שלא יאמר
 האדם ויה יעשה שאין לו יראה לו"ל כל שיראת חטאו
 שחטאו הוא לשון חסרון דהיינו שירא מפני חסרומם שלא
 ימותו זכיו וכו' וזכח זה לריך לזא אל היראה העליונה עכ"ל
 הקדוש המלתיב לזות זכי אדם להדריכס דרך הישר : וכן
 הוא ודאי שהיראה והאהבה החילונה הוא דרך ונצוה לזא
 לירי אהבה הפניויות] יראה פניויות היא בגין דליהו רב
 וסלעו וז"ל הזמר הקדוש (בראשית) יראה דליהו עיקרא
 למדל זכ נס למרי' בגין דליהו רב וסלעו עקרא ופרשו
 דכל עלמו וכולא קוניה כלא חטיב כונה דלחומר וכל דארי
 ארעא כלא חטיבין ולשואה רעותיה זכהווא אתר דאקרי
 יראה עכ"ל חו היא היראה הפניויות זכטינו לגדולתו
 ורוממותו של בורא עולם ז"ה כדכתיב כי אראה שמוך וגו'
 ואומר שאו מרוס עייכס וראו ווי זכח אלה וגו' או יפול
 על האדם זכטה וחרפה ומשגחת הש"י עליו : ואמר החסיד
 אל תארה את אדוכיך והוא משגיח כך : ואמר הכתוב למען
 תהיה יראתו על פניכס לזלתי חטאו ואמר ז"ל זו זכטה
 לזלתי חטאו ומלוד שהצטפה מציאה לירי יראה חטא עייכ
 זהו זכתי מורה שמים : אהבה הפניויות הוא לעשות
 העבודה ללורך גזרה לחקן השס מולך זככודו צקוד היחוד
 והדיבור זזה סכנה כי זכטי עלייה וועעטיס כו"ש ויעש דוד
 שס כזכול הוא חיקון השס יתעלה ויהקדש שמו לכלל והוא
 העבין שדרשו ז"ל קדושים תהיו יכול כונוי ח"ל כי קדוש
 אינו קדושתו למעלה הוא ומקדשתכס וכו' זה רמז לנו
 המוסרה ד' דמייכי אלה תולדות יעקב הוא היראה החילוני
 שירא ועקביים וסוף ומירות עונם המות : אלא תולדות
 נח היא אהבה החילוני למען עלמו שיהא לו כייחא : כייחא
 לו : כייחא לזכיו : כייחא לכל רכסו וקייטו : אלה תולדות
 השמים הוא זכתי יראה פניו שאו מרוס עייכס וגו' כי
 אראה שמוך וגו' הן לדי אלהיך שמים וסמיי השמים וגו' :
 אלה תולדות שס הוא זכתי אהבה פניויות צקוד ויעש דוד
 שס וכל אי ואי מוליד לו שכל חדס ודרך לעבודה זכראו
 ועיקר ועעטיהס של לדיקיס הן הן תולדותיו ועעטיהס המוצים
 וזזה מוסך לעלמו ככל עח ורגע שפע אלהי ומקור הזכטה
 וחיים :

אז שמו אמונת העולם התנונית וזהו היו מוחס ובעת הגלות
הנור הזה נהפך בקוד ושפחה כי הירש נציתתה וז"ל הזה"ק
(תרוונה ק"ה) צוונכא דהו ישראל בארעה קדישא יהו
הולק תנונית לענין ע"ז ולא חתמו אלה תנונית והשתח
דישראל ארסן בגלותא אההפך צוונכא אחרת וכו' עכ"ל
והא דאוריכין (תענית ל"ג) איי שותה ווי גשמים וכל
העולם כולו שותה ותנונית נוטל לאדם שונגין אה הגזיכה
נוטל את האוכל ונתיח את הפקולת וכו' עכ"ל ויירי צוון
שהו ישראל על ארונת הקודש תצ"צ והנס צ' אננים
שוות . צעת שהיו ישראל בארץ רק שחרצ הנוקדס היו
ישראל שבאי שותין התנונית דהיינו אחד נוס' ונהשפע
ולנועלה כי תנונית הוא אחד ומשעים כוונ' רז"ל כל העולם
כולו שותה ונ"ע טכאור וכהר זולא ונעדן להשקות את הגן
ופרשיי ז"ל ותנוניתו של ג"ע : גם אונרו רז"ל שהעולם
שותה תרקב וכוור הרי אחד ומשעים (עיין בשלח צפסוק
והעומר עשירית האיסה הוא ברשיי ז"ל ועי' ציונא דף י"ח
תרקבא דיריבי עיילא ונתחא צם צייתוס וכו' ועי' צפוטע דף
ח' צפאסאש בשלח תריצנה אין לי אלא קאה כו' ועיין
צוונכא תויד פ"ג ונשנה ו' דוונה לתרקב גדול כו' . עיין
עירוכין כ"ה רשיי ד"ה תרקב וכו' עי' צוור סדר צראשית פ'
ע"ו ותנונית ציח כור תרקב שותה וכו') ונהחלק א' ומשעים
ששתו ישראל נתנו וחלקם עוד תנונית לישראל שצחלה
לארץ היינו א' ומשעים וחלקם כולא דישראל שבאי אצדו
ניח חלקים כי ציטונן ה' להם כ"ע חלקים כי אחד ומשעים
דהיינו התנונית שחו אוה"ע וצחרצן יש לאוה"ע כ"ע חלקים
ולהם היינו לישראל שבאי חלק אחד ומשעים כולא דוונחלה
היו להם כ"ע חלקי ועכשיו חלק אחד הרי אצדו כ"ח חלקים
כלליות . עכשיו נלך צפרעיות אחר החורבן כשהיו יושבי עלי
ארונת עדיין שהיו להם חלק אחד באונרו ונאותו החלק נתנו
לישראל שצחון לארץ אחד ומשעים כשארנו להם כ"ח חלקים
ונאותו החלק הפרטי ואחר שגלו בגומרי ועל ארונת והם עכשיו
צחולה לארץ הוא צהיפוך שהישראל שצחולה לארץ יש להם
אותו החלק : ונהחלק הזה פרטי שותין ישראל שבאי
היום חלק אחד ומשעים הרי כעה צאורך הגלות הנור הזה
אצדו הישראל שבאי עוד כ"ח חלקים צפרעיות כי ותחלה
כשהיו יושבים על ארונתם גם אחר החורבן היו להם כ"ע
חלקים ונאותו החלק הפרטי ואחד ומשעים היו לישראל
שבאי ועכשיו כההפך צעוניתו ויש לישראל שבאי רק
חלק אחד ונהחלק הפרטי הרי אצדו כ"ח חלקים כלליות וגם
כ"ח חלקי פרעיות וצחולה הנשיה צ"צ יוחזר להם כ"ח חלקי
כלליות וגם כ"ח חלקי פרעיות ואז יהא תולדת חדשה צעולי
ומלאי ארץ דעה את ד' וז"ל אלה תולדות כח נח רוננו להולדת
שני פעונים כ"ח חלקים צכלליות וצפרעיות : ואור אלה פסל
הראשונים כי אז יועבר רוח העוונות ונן הארץ עי' צוור
פ' ח"י טרה צנדרש העולם ק"ה ואחר הצונכט צדברים
אלו : אז תולא יראת ד' ודעת קדושים חצין יה"ר שזכה
צ"צ להשפיע הטוב ונוקור הצרכה והחיים . וזהו דקוניכי

דהצחתי לעיל אלה תולדות השמים אלה תולדות נח אלה תולדות
שם אלה תולדות יעקב ילפי' צדק שיתח ח"ח דטרע הטטא אשה
לשם מונן הו ליה צמים שאינם ונהובי' ח"י והטטא אשה לשם
הו ליה צמי' ונהובים ונורי הורא' צישראל ולדיקי' הונתייקי'
צסם נח כאונרו כח איש לדיק :

מכל הצהונה הטורה תקח לך צענה וגו' פרשיי ז"ל
העתידה להיות טורה ונלמד שלמד נח תורה ע"פ
והרונצין ז"ל כחצ. צפירש לו קיומי עתרה חלל צפסוק וקלר
עכ"ל והא דפרשיי ז"ל כאן שלמד נח תורה וצפסוק שמיסטיס
צלו וגו' כי צלו ונאליהן וכל שהתיצה קולטן כו' יוצן עפ"י דצרי
הקדוש ספר אור החיים ז"ל ונכל התי תקח לך אונרו תקח לך
נחבון לומר לו שהוא יעריה לקחת תשלום הז' ואור העעם כי
הס ללרכי עלמו והוא אונרו לך ללרכך וכו' וצפסוק שנים שני
צלו וגו' כחצ דקדק לומר צלו כי לא הולך לחזר אחריה
אלא ועלמו צלו ואור צ' צ' על כל פרקי הצאים וכלל צה
צהונה טורה ועוף השם שורה עליהם ז' לפי מה שפירש לנועלה
ידוייק הכחצ על ככון כי מה שהוא לקיום המין אינם אלא צ'
ואתם הביא ד' עד התיצה והוא קבלס אצל תשלום הז' הוא
נח טרה צעלמו לקחה אותם כונו שורה ד' אליו תקח לך שאי
לקיום המין הוא וטרה צעלו עכ"ל וזה אפ"ל דצרי הרונצין
ז"ל שהצחתי לעיל והכל עולה בקנה אחד וכיחט נרועה אחי

ויבא נח וצניו וגו' מפני נוי הוצול וגו' רשיי ז"ל נח
ונקטיני אנהה הים מאונין ואיני מאונין וכו' וילד לנח
לא דטוה לזכות י אוננס וזהו יש דרך גדול לעבודת הצורא ציה
ע"ד שכתייסד הקדיש צלשון תרגום צכדי שלא יקטרגו וכו'
ולזה לריך הלריק להיות כונחגצ וצספתר מפני הילר הרע
ע"ד שצדברו צפי' לך לך צפסוק ונחמה היא שטוחה וגו' צספ
הרצ הלדיק וצדרעיטשוב ז"ל נכנינו ע"ט וחלו ה"י נח ונלה
עלמו צאמונתו צוודריגה שהיה צחונת כונו שהעיד עליה הכחצ
נח איש לדיק וגו' היה קטרוג גדול צעת סכנספו להתיצה
לזה היה ונשחיר ונעשיו והיה נראה מאונין ואיני מאונין וזה
לא כתקנאו צו הק"ה דצברי זה ונשלט הוא עד שצכנס להתיצה
ויסגור ד' צעדו :

וישאר אך נח וגו' אונרו רז"ל שאחר מונכות לארי
והכישו וכו' להצין לנח אימר דייקא לארי וליפי
ע"פ דצרי הזה"ק אונרו לית רעיל ונהיונכא כמשה רבינו
שונקר עלמו לניחה צעד דורו ולא כן נח שלא התפלל צעד
דורו והקשו נח"י הוה ל"י לנעינד ותירלו דקרבנא דאקרי צ' נחה
הוה ליה ליקרי צ' קדווח דנח וכו' עכ"ל הקדוש וידוע
דצביה ראשון היה האש שמון השמים שעל צ' הונחצ
דוניה לארי וז"ל שאחר מונכות לארי שלא הקריב קרבן ונעיקר
רק אימר והקרי צ' לנחה והכישו וזה רוננו ד' צ' ונקדמין צוונכא
וכדו לעשות נחח רוח לזלמס ולהגין על דורס להנשך
עליהם רחמים וחסדי' ונוקור החיים .
ויאונר

